

Elsk din fjende. Prædiken til 4.s.e.t. 2022 i Sandby Kirke kl. 10:30:

*Kærlighed er lysets kilde,
kærlighed er livets rod,
derfor er Guds råd så milde,
derfor er Guds Ånd så god,
som vor frelser har forklaret,
Ånden selv os åbenbaret,
som vi føler i Guds fred
og det håb, vi trøstes ved.*

*Kærlighed er livets krone,
kærlighed er lysets glans,
derfor sidder på Guds trone
Jesus nu med strålekrans;
han, som lyset er og livet,
har for os sig selv hengivet,
bliver i og lever ved
Guds, sin Faders, kærlighed.*

Amen

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus: Jesus sagde: »I har hørt, at der er sagt: >Du skal elske din næste og hade din fjende.< Men jeg siger jer: Elsk jeres fjender og bed for dem, der forfølger jer, for at I må være jeres himmelske faders børn; for han lader sin sol stå op over onde og gode og lader det regne over retfærdige og uretfærdige. Hvis I kun elsker dem, der elsker jer, hvad løn kan I så vente? Det gør tolderne også. Og hvis I kun hilser på jeres brødre, hvad særligt gør I så? Det gør hedningerne også. Så vær da fuldkomne, som jeres himmelske fader er fuldkommen!«

[Matthæusevangeliet 5,43-48](#) Amen

...

I søndags kl. 20:15 fik jeg en meget mærkelig besked fra min datter:

“Hej Mor, bare lige så du ved det, har jeg ikke været i Field’s i dag”

Jeg undrede mig. Jeg ville have besøgt hende – hun bor på Amager ikke så forfærdelig langt fra centret, og så havde jeg overvejet at tage en tur forbi centret på vejen. Også min datter havde overvejet en tur i Field’s i søndags, men ligesom jeg besluttede hun at lade være med det. Jeg passerede det kl. 17:15, men droppede som sagt at gå derind.

Min datter fik jeg ikke besøgt, men på vejen ud af byen mødte jeg et hav af udrykninger og syntes det var lidt uhyggeligt, men tænkte ellers ikke videre over det...

Indtil jeg så den underlige sms fra min datter. Jeg skulle lige til at spørge hende, hvad hun mente, men inden jeg nåede så langt, så jeg på DR’s hjemmeside – og så fandt jeg ud af, hvor heldige vi begge havde været, fordi vi ikke var taget derhen lige præcis den dag.

Tænk at sådan en tragedie er sket her hos os i Danmark.

Jeg kan tydeligt huske chokket, da jeg for 11 år siden hørte om bombeangrebet i Oslo og om tragedien på Utøya.

Jeg kan også huske, hvordan det føltes, da der blev skudt i Krudttønden og ved synagogen i København i 2015.

Dengang deltog jeg i mindehøjtideligheden. Den var egentlig alt for stor til at jeg kunne se og høre ret meget. Men der var en stemning af sammenhold. Sammenholdet var meget vigtigere end hadet til den, der havde begået forbrydelsen.

Og måske er det også sådan nu?

Den fine mindehøjtidelighed i tirsdags og den store tilslutning den fik, vidner om et stærkt sammenhold og vilje til at trøste de sørgende.

Den efterfølgende debat er ikke hadssk imod den formodede gerningsmand, men snarere trist over, at han ikke har modtaget den hjælp, han har søgt hos Psykiatrifondens Kriselinje, som havde ferielukket – og som har få resurser i forhold til den opgave de skal løse.

Alt dette minder mig mere den noget andet om: *næstekærligheden*.

Derfor vil jeg fortælle om, hvordan en familie, som desværre var i centeret, da der blev skudt oplever det forfærdelige:

Det er en mor, hendes teenage datter og datterens veninde.

Efter at have gået lidt rundt deler de sig, fordi de to teenagere, der skal til Harry Styles koncert et par timer senere lige i nærheden, vil have noget at spise. Moderen går derfor rundt i butikker, mens de to unge leder efter et spisested.

Kort tid efter, da moderen står i en forretning, kan hun høre skud. Og at der bliver råbt at alle skal gå i dækning. Hun styrter sammen med personalet og andre kunder ind i bagbutikken, hvor de barrikaderer sig.

De står som sild i en tønde, nærmest ude af stand til at røre sig. Moderen kan dog få fat i sin mobil og komme i kontakt med sin datter. Det kan jeg i øvrigt huske, var et kæmpe problem, dengang det forfærdelige skyderi var i gang på Utøya. Altså det at komme i kontakt med hinanden, med politiet og forældrene. Samtidigt med at hjælpen dengang var alt, alt for længe om at nå frem.

Moderen får at vide af sin datter, at hun også har barrikaderet sig i en butik sammen med sin veninde.

De oplever alle tre en utrolig stor hjælpsomhed hos personalet, både i forhold til at komme i dækning og et par timer senere, da de slipper fri – uskadt, men voldsomt påvirkede af det forfærdelige skyderi – og skal finde en udgang, hvor de kan komme ud i sikkerhed.

Nogle mennesker nøjedes ikke med at sidde og stivne foran deres tv over hændelserne i Field's. De handlede! Én af dem, der tilbød sin hjælp efter at have fulgt situationen hjemmefra, er Jonathan Lorenzen.

Han bor tæt på Vanløse Station og kender mange unge mennesker, der skulle til søndagens koncert med popfænomenet Harry Styles i Royal Arena, præcis som teenagedatteren jeg lige har beskrevet og hendes veninde.

Jonatan Lorenzen fortæller:

- Konen var hjemme, og børnene sov, og jeg følte, jeg måtte gøre et eller andet, for det hele føltes så magtesløst.

Hvad der startede som et tilbud om hjælp til de unge, han kender personligt, udviklede sig hurtigt til at gælde alle dem, der havde brug for et lift videre.

For mens hans startede med at tilbyde sin hjælp i opslag på de sociale medier, var der ikke umiddelbart nogen, der reagerede. Og han besluttede derfor at køre til Vanløse Station for at se, om der var nogen, der havde brug for at blive kørt videre.

- Til at starte med ser jeg en masse forældre og pårørende, så jeg kører egentlig derfra. Men på vej væk fra stationen, kan jeg se, der er rigtig mange, der står og kigger efter busser, og det går op for mig, at de stort set allesammen er udlændinge, siger han og understreger, at "rigtig mange i nærområdet stillede sig til rådighed."

Tre unge svenske kvinder skal nå et tog fra Københavns Hovedbanegård, og han kører dem dertil. Bagefter vender han tilbage til Vanløse Station, hvor han også samler en mor og datter op og kører dem til Frederiksberg.

- For mig handlede det om, at folk kunne komme trygt hjem, siger han.

- Hvis jeg, sammen med en masse andre, kunne give en lille hånd med til det, føltes det som det rigtige at gøre.

Dette er endnu et eksempel på den: hjælpsomhed, venlighed, sammenhold og *næstekærlighed*, som kan sættes som en positiv overskrift, på den forfærdelige tragedie.

...

De seneste måneder har været præget af dystre nyheder om krigen i Ukraine, som raser på 5. måned. Hvad satte gang i den krig?

Fjendebilleder! Ukraine skal af-nazificeres!

Overfor sådan en besynderlig argumentation for en krig, kan jeg ikke lade være med at tænke på Sydafrikas tidligere ærkebiskop Desmond Tutu, som døde 2. juledag.

Tutu har sagt: "Man kan ikke bombe sig til demokrati!"

Og jeg kan ikke lade være med at tilføje, at man heller ikke kan befri – eller af-nazificere et land ved at invadere det!

Selvom al krig er forfærdelig, viser den i Ukraine, at viljen til at støtte det invaderede land er meget, meget stor.

Heldigvis opstår der et unikt sammenhold i kølvandet på ydre trusler. Det oplevede vi ved mindehøjtideligheden i København i tirsdags og det har vi oplevet i kølvandet på den meningsløse krig i Ukraine.

Viljen til at hjælpe medmennesker i nød er enorm – heldigvis!

...

I bibelteksten står der: " I har hørt, at der er sagt: >Du skal elske din næste og hade din fjende.< Men jeg siger jer: Elsk jeres fjender og bed for dem, der forfølger jer, for at I må være jeres himmelske faders børn"

Bjergprædikenen, hvorfra ovenstående bud er hentet, er ikke sådan at blive færdig med. Der har i historiens løb været forskellige teorier fremme om, hvordan man skal opfatte den.

Er det en ny lov? Men i så fald en lov, der er umulig at opfylde for almindelige mennesker.

...

Hvem er det så, Jesus taler til? Hvis man ser på Bjergprædikenens indledning, så opdager man at han henvender sig til de sørgende, de sagtmødige, de fattige – med andre ord: de mennesker, som har det svært. Som ikke har nogen form for position eller sikkerhed i samfundet. Dem, som længes efter noget bedre!

Men jo også os! Først og fremmest 3, der blev slået ihjel, men derudover 7, der blev ramt af skuddene, og så selvfølgelig alle de mennesker, der befandt sig i centeret, for ikke at tale om de 16.000, der efter corona havde glædet sig til et brag af en koncert i Royal Arena!

Og naturligvis alle os andre, der uanset om vi kender nogen, der opholdt sig et af stederne eller ej – er blevet dybt rystede over at sådan noget kan ske i Danmark!

For alle os tegner Jesus et billede af det Guds rige, der opstår, når mennesker lever sammen i kærlighed. En kærlighed, der viser sig som omsorg i et konkret fællesskab.

For nyligt var jeg sammen med et ægtepar, som i de sidste 30 år har haft en virksomhed i Ukraine.

Da krigen brød ud, var de i tvivl om, hvorvidt de kunne fortsætte den eller var nødt til at lukke den.

De besluttede så i samarbejde med deres ansatte at fortsætte den – den ligger i et af de områder, der blev bombarderet til at begynde med, men der skete den heldigvis ikke noget. Virksomheden fortsætter – nu mere eller mindre ledet og drevet af ukrainere, mens de danskere, der startede den organiserer hjælp til landet på forskellige måder og tager sig af ukrainske flygtninge her i landet.

På den måde kan virksomheden være en større hjælp for Ukraine nu end tidligere, dels fordi den bidrager til kapital til landet og dels fordi ejerne nu koncentrerer sig om at hjælpe herboende ukrainere.

...

Men tilbage til Jesus. Når Jesus nævner kærligheden til fjenden, er det ikke noget nyt bud, men en nødvendig forudsætning for, at noget nyt kan opstå. At vi kan begynde forfra, tilgive og lægge gammelt nag og uvenskab fra os, for et had, der får lov til at vokse gennem generationer, ødelægger tilværelsen for os alle sammen. Vi ser ikke mere den anden, men stirrer os blinde på et billede, vi i vores modvilje har skabt sig af vores medmenneske. Her er ingen forsoning, ingen nåde, ingen tilgivelse – ingen fremtid!

Desmond Tutu har sagt: "Ingen fremtid uden tilgivelse" Det er en del år siden, men det er stadigvæk lige så aktuelt, som dengang det blev sagt!

For: Jesu rige bygger på, at vi er skabt i Guds billede og ser det billede i den Andens ansigt.

Amen.